

عنوان مقاله:

معنایابی و گردشگری مذهبی: مطالعه مردم نگارانه

محل انتشار:

فصلنامه جامعه پژوهی فرهنگی، دوره 8، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

زهرا معاون - دکتری رشته جامعه شناسی (تغییرات اجتماعی) دانشگاه شیراز

مجید موحد - استاد رشته جامعه شناسی، دانشگاه شیراز

منصو طبیعی - استادیار رشته جامعه شناسی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

زیارت بخش مهمی از فعالیت‌های مربوط به گردشگری مذهبی را دربر می‌گیرد. پژوهش حاضر، با اتخاذ رویکرد کیفی به توصیف چگونگی معنایابی زنان در گردشگری مذهبی می‌پردازد، در چارچوب مفهومی نگاهی به گردشگری وجودی کوهن انداخته شده است؛ از روش مردم-نگاری برای اجرای عملیات تحقیق استفاده شد. تکنیک گردآوری داده‌ها مشاهده مشارکتی و مصاحبه‌های نیمه ساخت‌یافته بود و مشارکت‌کنندگان با نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و یافته‌ها از طریق تحلیل موضوعی تحلیل شده‌اند، جامعه مطالعه شده گردشگران زن بقاع متبرکه شهر شیراز بودند که از طریق مصاحبه عمیق با ۳۰ نفر، داده‌ها جمع‌آوری شد. یافته‌ها حاکی از این می‌باشند که سفر زیارتی علاوه بر اینکه سفری بیرونی است، می‌تواند سفری درونی باشد و موجب برقراری تعاملات فردی، میان فردی و فرا مادی و اتصال و نزدیکی فیزیکی و قلبی در فضایی مملو از عاطفه دینی و فارغ از هرگونه تعلق و روزمرگی گردد که در نهایت منجر به معنا یابی و جستجوی خود حقیقی می‌گردد. زیارت بیان‌کننده جستجوی ای روحانی - وجودی به سوی نیرویی ماورایی است؛ بنابراین به زائر کمک می‌کند که به چشم اندازی درونی دست پیدا کند و به سفری فراتر از زمان و مکان برود. در واقع چنین سفری برای زنان فرصتی مغتنم است که از کارهای روزمره جدا شوند و به کنکاشی عمیق بپردازند تا گام‌شده‌های درونی خود را بیابند.

کلمات کلیدی:

معنایابی، گردشگری مذهبی، مردم نگاری، تحلیل تماتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206748>

